

Selv om der således ikke er noget grundlag for at antage, at en større del af beboerne har fast tilknytning til området, bør der dog tilvejebringes en egentlig genhusningspligt, således at der sikres de, der er tilmeldt Folkeregisteret med bopæl på Christiania, en ny bolig. For at undgå, at personer uden tilknytning til Christiania skulle kunne rejse krav om genhusning i medfør af denne lov, er det bestemt, at genhusningspligten kun omfatter personer, som var tilmeldt Folkeregisteret med Christiania som adresse ved lovforslagets fremsættelse. Det er endvidere bestemt, at genhusningspligten foruden at omfatte danske statsborgere med bopæl på Christiania også skal omfatte andre skandinaviske statsborgere, andre EF-borgere og personer med opholdstilladelse som flygtning, hvis disse har bopæl på Christiania. Derimod omfatter genhusningspligten ikke de personer, som i sommermånederne flytter til Christiania, men som i den øvrige del af året bor andetsteds i landet, og som har bevaret denne bopæl.

Det er fundet rimeligt, at erstatningsboligerne skal have en kvalitet svarende til, hvad der er tilfældet ved andre tilfælde af genhusning. Det er derfor i stk. 2 bestemt, at de erstatningsboliger, der anvises efter denne lov, — så vidt muligt — skal have samme kvalitet som de erstatningsboliger, der anvises i forbindelse med boligsanering, byfornyelse og boligforbedring.

For at skaffe de kommunale myndigheder rimelig mulighed for at gennemføre genhusningen er det i stk. 3 bestemt, at byfornyelseslovens bestemmelser om pligt til at stille boliger til rådighed til brug for genhusning også skal gælde genhusning efter nærværende lov. Efter byfornyelseslovens § 42 kan kommunalbestyrelsen bestemme, at almennyttige boligselskaber skal stille indtil hver tredje ledige lejlighed til rådighed som en erstatningsbolig. Kommunalbestyrelsen kan samtidig hermed bestemme, at ejere af private udlejningsejendomme med mindst 6 beboelseslejligheder skal stille indtil hver tredje ledige lejlighed til rådighed som erstatningsbolig. Kommunalbestyrelsen kan dog kun træffe disse beslutninger, såfremt den samtidig bestemmer, at halvdelen af de ledige lejligheder i kommunens egne beboelsesejendomme stilles til rådighed som erstatningsbolig. Det bestemmes endvidere, at byfornyelseslovens bestemmelser om pligt til at give oplysninger om ledige lejligheder (§§ 43 og 86) skal finde tilsvarende anvendelse med hensyn til den genhusningspligt, der påhviler de kommunale myndigheder efter dette lovfor-slag.

Da det ikke er fundet rimeligt, at der skal foretages genhusning af personer, som i forvejen er ejere af helårsbolig, er det i stk. 4 bestemt, at genhusningspligten

ikke gælder for dem, der i forvejen er ejer eller lejer af en helårsbolig.

Til § 3

Da kun godt halvdelen af beboerne på Christiania er tilflyttet fra en anden adresse i Københavns Kommune, er det ikke fundet rimeligt, at Københavns Kommune alene skal foretage genhusningen af beboerne. Det er derfor bestemt, at Københavns kommune kan begære, at Hovedstadsrådet nedsætter et fællesudvalg bestående af Københavns og Frederiksberg kommuner og kommunerne i Københavns Amt. Fællesudvalget skal fungere efter de samme retningslinier som de fællesudvalg, der i medfør af byfornyelsesloven nedsættes til at skaffe erstatningsboliger. Det vil således være fællesudvalget, der træffer de beslutninger om genhusning, som kommunalbestyrelsen normalt ville træffe. Efter stk. 2 er der pålagt kommunerne i fællesudvalget en pligt til aktivt at medvirke til genhusningen.

Til § 4

I forbindelse med afviklingen af Christiania kan det ikke udelukkes, at der vil blive påført kommuner ekstraudgifter til genhusning og flyttehjælp eller anden form for bistandshjælp. Det er fundet rimeligt, i det omfang kommunerne vil blive påført væsentlige udgifter hertil, at disse udgifter bliver dækket af statskassen. Der vil blive stillet krav til kommunerne om, at de skal dokumentere, at de pågældende udgifter er en direkte følge af rydningen af Christiania, og at der alene er tale om udgifter i forbindelse med fraflytningen fra området og den dermed forbundne genhusning. Fremtidige udgifter til bistandshjælp falder således uden for denne bestemmelse.

Ifølge oplysninger, som Københavns Kommune har givet til Koordinationgruppen vedrørende Christiania, modtager over halvdelen af den voksne befolkning på Christiania en eller anden form for bistandshjælp. I bistandslovens § 47, stk. 2, er det bestemt, at en kommune, som vil yde flyttehjælp til en person, forinden skal indhente samtykke fra tilflytningskommunen. Er et sådant samtykke ikke indhentet, vil fraflytningskommunen i relation til bistandsloven fortsat blive anset for at være bopælskommune, indtil den pågældende person i mindst 3 måneder ikke har modtaget bistandshjælp, eller i indtil 2 år efter flyttetidspunktet. Denne bestemmelse tager særlig sigte på at forhindre, at kommuner kan »eksportere« sociale problemer til andre kommuner. I forbindelse med afviklingen af Christiania er der imidlertid ikke tale om, at en kommune har truffet beslutning om at flytte sociale klienter til en anden kommune, men